

Przebieg końcowego posiedzenia konferencji berlińskiej

(f) BERLIN (PAP). — W czwartek 18 lutego br. odbyło się końcowe 27 posiedzenie konferencji ministrów spraw zagranicznych Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Francji i Wielkiej Brytanii. Przewodził minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow.

Na porządku dziennym znajdowała się sprawa traktatu państwowego z Austrią oraz problemy związane z drugim punktem porządku dziennego (problem niemiecki i zadania zapewnienia bezpieczeństwa w Europie).

Jako pierwszy zabrał głos austriacki minister spraw zagranicznych Leopold Figl. W imieniu rządu austriackiego zaprosił on, aby do art. 33 traktatu wniesiono poprawkę przewidującą, że wycofanie wojsk ułubych z Austrii nastąpi najpóźniej 30 czerwca 1955 r.

Minister spraw zagranicznych ZSRR Molotow przemawiając w sprawie traktatu z Austrią oświadczył: — Delegacja radziecka uważa, że za możliwą do przyjęcia deklarację rządu austriackiego stwierdzającą, że Austria nie przystąpi do żadnych koalicji, ani sojuszy wojskowych. Deklaracja taka mogłaby być załącznikiem do traktatu państwowego z Austrią. Jeśli zaś chodzi o obecną propozycję ministra Figla, odnoszącą się do art. 33 art. projektu traktatu, to nie przynosi ona właściwego rozwiązania problemu i jest niewystarczająca.

Z kolei złożyli krótkie oświadczenia ministrowie Dulles, Bidault i Eden.

Dulles oświadczył, że delegacja amerykańska zmieniła stanowisko i wycofuje wyrażoną w toku konferencji zgodę na radziecką redakcję nie uzgodnionych poprzednio artykułów austriackiego traktatu państwowego. Oświadczenie Dullesa do wodzi, że Stany Zjednoczone nie pragną w istocie rzeczy zawarcia traktatu państwowego z Austrią.

Minister Molotow zgłosił następujący wniosek:

W celu kontynuowania wysiłków, zmierzających do osiągnięcia porozumienia w sprawie traktatu państwowego z Austrią, konferencja ministrów spraw zagranicznych Związku Radzieckiego, Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych uważa za celowe, aby rokowania w sprawie traktatu państwowego z Austrią prowadzone były nadal w drodze dyplomatycznej w Wiedniu z udziałem rządu austriackiego.

Sekretarz stanu USA Dulles, a w ślad za nim ministrowie Bidault i Eden złożyli identyczne oświadczenia, w których stwierdzają, że na pierwszy rzut oka wniosek radziecki jest możliwy do przyjęcia.

Dulles wniósł jednak poprawkę do propozycji radzieckiej. Poprawka ta przewiduje, że rząd radziecki zakomunikuje rządowi, których ministrowie uczestniczą w obecnym obradach, w jakim terminie proponuje wycofanie wojsk okupacyjnych z Austrii. Później dopiero ambasadorowie czterech mocarstw przystąpią do rokowań w Wiedniu.

Ministrowie Bidault i Eden poparli stanowisko Dullesa. W odpowiedzi minister Molotow oświadczył:

— Istnieją dwie różne drogi. Jedną prowadzi do zawarcia traktatu z Austrią, a druga w kierunku wręcz przeciwnym. Delegacja radzieckiej wydaje się, że propozycja p. Dullesa nie sprzyja zawarciu traktatu z Austrią.

Na tym zakończyła się dyskusja nad sprawą traktatu państwowego z Austrią. Minister Molotow jako przewodniczący posiedzenia podziękował delegacji austriackiej za udział w konferencji. Delegacja austriacka opuściła salę obrad, po czym ministrowie przystąpili do omawiania spraw związanych z drugim punktem porządku dziennego (problem niemiecki i zadania zapewnienia bezpieczeństwa w Europie).

Dyskusja dotyczyła dwóch wniosków przedstawionych w środę 17 lutego przez delegację radziecką.

Jako pierwszy zabrał głos sekretarz stanu USA Dulles. Oświadczył on, że propozycja radziecka dotycząca stanu polityki w Niemczech wschodnich i zachodnich — nie wymaga rzekomo żadnej decyzji i dlatego nie nadaje się do dyskusji. Podobnie ocenił on również drugą propozycję radziecką dotyczącą utworzenia komitetu ogólnoniemieckiego w celu ułubienia i rozszerzenia stosunków gospodarczych między Niemcami wschodnimi i zachodnimi.

Minister Bidault utrzymywał, że propozycje radzieckie mają „charakter techniczny” i dlatego nie mogą być omawiane na obecnej konferencji. Takie samo stanowisko zajął minister Eden, który ponadto zaznaczył, że plan brytyjski prowadzi — jego zdaniem — do rozwiązania wszystkich zagadnień składających się na problem niemiecki. Eden oświadczył, że trzy ministrowie zachodni zdali sobie sprawę, iż dyskusja nad problemem niemieckim nie przy-

niesie pozytywnych wyników na konferencji berlińskiej. Doszli oni do wniosku, że najlepszą drogą do osiągnięcia postępów w sprawie niemieckiej byłoby udzielenie instrukcji trzem wysokim komisarzom, aby w normalnym trybie omówili z radzieckim wysokim komisarzem konkretne propozycje dotyczące swobody ruchu między Niemcami wschodnimi a zachodnimi.

W odpowiedzi na wywody trzech ministrów zachodnich minister Molotow oświadczył, że wniosek delegacji radzieckiej w sprawie polityki ma na celu wyjaśnienie tego problemu. Oto bowiem krąży pogłoski, jakoby w NRD istniałyby ważne siły zbrojne, słysząc również, że w Niemczech zachodnich istnieją znacznie większe oddziały wojskowe. W tym stanie rzeczy delegacja radziecka zgłosiła propozycję zmieniającą do wyjaśnienia sytuacji. Nie jest to jednak, jak wiadać, na ręce Niemcom zachodnim i dlatego wysunęli rozmaite zastrzeżenia przeciwko przyjęciu propozycji radzieckiej. Również przeciwko drugiej propozycji radzieckiej przedstawionej dnia 17 bm. występują ministrowie zachodni. Delegacja radziecka przyjmuje ten fakt do wiadomości. Dążąc jednak do kontynuowania dyskusji nad zagadnieniem niemieckim i problemem bezpieczeństwa w Europie delegacja radziecka zgłasza nową propozycję, która brzmi:

„Rządy Francji, Anglii, USA i ZSRR kontynuować będą wysiłki zmierzające do zadowalającego rozwiązania problemu niemieckiego zgodnie z interesami utrwalenia pokoju w Europie”.

Ministrowie Dulles, Bidault i Eden oświadczyli, że jest już zbyt późno, i wypowiedzieli się przeciwko omówieniu wniosku radzieckiego. Minister Bidault wyraził nawet pogląd, że wniosek powyższy nie powinien być załączony do oficjalnych dokumentów konferencji.

Tak więc oba wnioski radzieckie przedstawione dnia 18 bm. zostały odrzucone bez wszelkiego uzasadnienia, chociaż dotyczą one niezwykle doniosłych zagadnień naszej doby.

Następnie ministrowie uchwaliли tekst komunikatu końcowego.

W związku z komunikatem Dulles oświadczył, że decyzja konferencji dotycząca redukcji zbrojeń nie powinna mieć żadnego wpływu na tożsacze się obecnie między Stanami Zjednoczonymi a Związkiem Ra-

dzieckim rozmowy w sprawie energii atomowej.

Minister Molotow, który przewodniczył posiedzeniu oświadczył: Porządek dzienny konferencji berlińskiej został wyczerpany.

Przed zakończeniem obrad ministrowie Dulles, Bidault, Eden i Molotow złożyli oświadczenia końcowe.

Sekretarz stanu USA Dulles stwierdził: „Nie udało nam się spełnić nadziei, z jaką wielu ludzi na świecie spoglądało na nas. Dotyczy to przede wszystkim ludności Niemiec wschodnich i zachodnich oraz Austrii”. Następnie sekretarz stanu USA oświadczył: „Mimo że w zasadniczych sprawach istnieje między nami rozbieżność zdań, to jednak poczyniliśmy tu pewne postępy”. Mówca wymienia następnie porozumienie w sprawie odbycia koreańskiej konferencji politycznej, w sprawie omawiania na tej konferencji problemu Indochin, jak również decyzję dotyczącą wymiany poglądów w sprawie zbrojenia.

Jednocześnie Dulles podkreślił, że mocarstwa zachodnie nie zmniejszą wysiłków w kierunku „maksymalnego podniesienia swych potencjałów”, czyli nawoływał do dalszego wysiłku zbrojeń.

Minister Eden oświadczył m. in.:

„Należy zdać sobie sprawę z rozczarowania jakie przyniosła ta konferencja, ale należy również zanotować osią-

Ostatnie posiedzenie czterech ministrów spraw zagranicznych w ścisłym gronie

(f) BERLIN (PAP). Dnia 18 bm. przed południem czterech ministrów spraw zagranicznych odbyli w gmachu b.

Obiad u ministra Molotowa na cześć ministrów spraw zagranicznych W. Brytanii, USA i Francji

(f) BERLIN (PAP). 17 bm. minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow wydał obiad na cześć ministrów spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Edena, sekretarza stanu USA Dullesa i ministra spraw zagranicznych Francji Bidault.

Na obiedzie obecni byli również ambasador Wielkiej Brytanii w ZSRR Hayter, ambasador Francji w ZSRR Joxe, ambasador USA w ZSRR Bohlen, Wysoki Komisarz USA w Niemczech Conant, Wysoki Komisarz Francji w Niemczech Francois-Poncet, główny doradca delegacji angielskiej Roberts,

nięcia ubiegłych trzech tygodni”. Omawiając uzgodnione punkty min. Eden powiedział: „Nikt z nas nie twierdzi, że porozumienie dotyczące wymiany poglądów w sprawie rozbrojenia stanowi poważny krok naprzód. Oznacza ono jedynie, że wszyscy przywiązujemy dużą wagę do tego zagadnienia. Inaczej ma się rzecz z decyzją w sprawie zwolnienia konferencji poświęconej problemom Dalekiego Wschodu. Tu wysłaliśmy ze ślepego zaułka. Jest to poważny krok naprzód”.

Francuski minister spraw zagranicznych Bidault w krótkim oświadczeniu powtórzył w zasadzie wywody swych przedmówców.

Następnie zabrał głos minister Molotow.

(Tekst oświadczenia podajemy na str. 1).

Po złożeniu oświadczenia minister Molotow w imieniu delegacji radzieckiej wyraził podziękowanie ministrom spraw zagranicznych USA, Francji i Anglii za współpracę na konferencji. Delegacja radziecka — powiedział min. Molotow — dziękuje wszystkim współpracownikom czterech delegacji za gorliwą i owocną pracę w toku konferencji.

Na tym o godzinie 19 w dniu 18 lutego br. zakończyła się berlińska konferencja ministrów spraw zagranicznych Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Francji i Wielkiej Brytanii.

Rady Kontrolnej w Berlinie zachodnim szóste i ostatnie posiedzenie w ścisłym gronie.

Francja powinna zmienić kurs polityki zgodnie z żądaniem narodu

Oświadczenie Maurice Thoreza

(f) PARYŻ (PAP). Organ Związku Francuskiej Młodzieży Republikańskiej, pismo „Avant-garde” zamieściło oświadczenie Maurice Thoreza, w którym sekretarz generalny Francuskiej Partii Komunistycznej zdecydowanie potępia oszczerce i obrażające naród francuski twierdzenia kół reakcyjnych, jakoby Francja „znajdowała się w stanie moralnego rozkładu” i „nadszedł jej zmierzch”.

Thorez podkreślił, iż tego rodzaju twierdzenia mają na celu osłabienie patriotyzmu i dumy narodowej Francuzów. Dzielił swym zasobom i możliwościom, jakie daje przemysł i rolnictwo, dzięki wysokim kwalifikacjom robotników i pracowitości chłopów, dzięki po-

wszechnie uznawanym walorom większości inteligencji, Francja ma całkowite prawo uważać się za wielkie, suwerenne mocarstwo.

Thorez omówił zadania, jakie stoją przed całym narodem francuskim, w tym również przed młodzieżą. „Aby umożliwić rozwój kraju — oświadczył Thorez — zapewnić mu zdrową gospodarkę, aby wlać w młodzież francuską siłę fizyczną i duchową, hart ducha, aby odbudować autorytet Francji i jej wpływy w świecie — trzeba całkowicie zmienić kurs polityki francuskiej, zgodnie z żądaniem całego narodu. Trzeba powrócić do polityki niezawisłości i pokoju, oprzeć się na układzie francusko-radzieckim,

którą da Francji całkowita swoboda w dziedzinie polityki zagranicznej. Trzeba przede wszystkim zapobiec ratyfikacji układów z Bonn i Paryża, które zmierzają do wskrzeszenia militarnego niemieckiego, zlikwidowania francuskiej armii narodowej i które stanowią wielkie niebezpieczeństwo dla sprawy pokoju. Zespolenie wszystkich sił demokratycznych i narodowych, a zwłaszcza jednostek klas robotniczych, która grupuje wokół siebie również pracujących chłopów i przedstawicieli klas średnich, jednemu całej młodzieży — wszystko to może i powinno uniemożliwić reakcję i utworzyć drogę dla rządu jednolitej demokratycznej, rządu prawdziwie francuskiej polityki”.

Apel uczestników ogólnorosyjskiej narady przodowników rolnictwa

(f) MOSKWA (PAP). 15 lutego zakończyła się w Moskwie Ogólnorosyjska Narada Przodowników Rolnictwa zwołana przez Komitet Centralny KPZR. Radę Ministrów ZSRR i Radę Ministrów RFSSR. Apel uczestników tej narady do wszystkich kolechożników, pracowników

MTS i specjalistów rolnictwa RFSSR podkreśla, że zgodnie z uchwałą wrześniowego Plenum KC KPZR skierowano do pracy w MTS i kolechozach RFSSR ponad 65 tys. agronomów i zootechników, tysiące inżynierów i techników. W MTS Federacji Rosyjskiej pracuje obecnie przeszło milion robotników. W kol-

chozach i ośrodkach maszynowo-traktorowych tej republiki 100 tys. przodowników rolnictwa otrzymało wysokie odznaczenia państwowe.

Partia Komunistyczna i Rząd Radziecki — podkreśla Apel — stworzyły wszelkie warunki dla potężnego wzrostu rolnictwa.

Wszystko zależy teraz od nas i tylko od nas, od naszej uporczywej pracy i uniejętnionej racjonalności i pełnego wykorzystywania tych warunków, uruchomienia olbrzymich zasobów, którymi rozporządzają nasze kolechów, MTS i sołchozy.

Uczestnicy narady wzywają do zorganizowania ogólnoro-

dowego współzawodnictwa socjalistycznego, o pomyślne wykonanie zadań postawionych przed rolnictwem przez Partię i Rząd.

Dla uczczenia 300 rocznicy zjednoczenia Ukrainy z Rosją, uczestnicy Ogólnorosyjskiej Narady Przodowników Rolnictwa wezwali do współzawodnictwa socjalistycznego kolechożników i kolechożniczek, pracowników MTS i specjalistów rolnictwa bratniej Republiki Ukraińskiej.

Apel wzywa do walki o zaszczytne prawo uczestniczenia we Wszechzwiązkowej Wystawie Rolniczej.

Plenum KC KP Chin

(f) PEKIN (PAP). Jak donosi prasa chińska, w dniach 6 — 10 lutego odbyło się IV Plenum KC Komunistycznej Partii Chin. Bawiący obecnie na urlopie Mao Tse-tung nie brał udziału w pracach Plenum. Referat na Plenum wygłosił sekretarz KC Komunistycznej Partii Chin — Lu Szao-tsi. Przemawiali ponadto: Czu Teh, Czu En-lai i inni.

Po wyczerpującej dyskusji Plenum przyjęło jednomyślnie uchwałę w sprawie umocnienia jednolitości partii, zaprobowało również jednomyślnie działalność Biura Politycznego KC za okres od III Plenum oraz powzięło uchwałę w sprawie zwolnienia w 1951 r. ogólnochińskiej konferencji partyjnej.

Koncert Dawida Ojstracha w Hamburgu

(f) BERLIN (PAP). Jak donosi korespondent agencji ADN z Hamburga, w dniu 17 bm. odbył się tam koncert skrzypka radzieckiego Dawida Ojstracha, który wykonał utwory Beethovena, Prokofiewa i innych kompozytorów.

Koncert, który zgromadził 2 tysiące osób, był wielkim sukcesem znakomitego wirtuozu.

Władze Berlina zachodniego uniemożliwiły odbycie koncertu D. Ojstracha

(f) BERLIN (PAP). 18 bm. miał się odbyć w Berlinie zachodnim koncert radzieckiego skrzypka o światowej sławie, D. Ojstracha.

Miejskie władze Berlina zachodniego uniemożliwiły odbycie koncertu. Jak podkreśla prasa niemiecka, społeczeństwo Berlina zachodniego przyjęło z oburzeniem wiadomość o posunięciach władz miejskich.

Jest rzeczą konieczną, aby klasa robotnicza, a w szczególności jej związki zawodowe, wznowiła walkę przeciwko przetrzucaniu ciężarów wydatków okupacyjnych i reemigracyjnych na barki mas pracujących.

Komitet Centralny SED proponuje w swym piśmie, aby kierownictwo SED i SPD poparły robotników w realizacji tych postulatów.

Pismo proponuje również przeprowadzenie wspólnej konferencji KC SED, kierownictwa SPD, kierownictwa Komunistycznej Partii Niemiec (KPD), zarządu Zjednoczenia Niemieckich Związków Zawodowych, zarządu Wolnych Niemieckich Związków Zawodowych, poświęconej propozycji ministra W. M. Molotowa w sprawie „ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”.

SPD przeciw jednolitości działania niemieckiej klasy robotniczej

BERLIN (PAP). Jak donosi prasa zachodnio-niemiecka, kierownictwo Niemieckiej Partii Socjaldemokratycznej (SPD) odmówiło przyjęcia pisma Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności (SED).

WARSZAWA. W czwartek 18 bm. powrócił z Austrii grupa narciarzy polskich, która przez trzy tygodnie trenowała na alpejskich trasach zimowiska. Najlepsi z nich wyjadą na mistrzostwa świata w konkurencjach alpejskich do Aare przewidywany jest w sobotę.

Narciarze polscy powrócili z Austrii

WARSZAWA. W czwartek 18 bm. powrócił z Austrii grupa narciarzy polskich, która przez trzy tygodnie trenowała na alpejskich trasach zimowiska. Najlepsi z nich wyjadą na mistrzostwa świata w konkurencjach alpejskich do Aare przewidywany jest w sobotę.

Scelba rozpoczął rząd...

Policia zamordowała na Sycylii 3 kobiety i chłopca

(f) RZYM (PAP). 17 bm. w mieście Mussomeli w prowincji Campaniella na Sycylii policja Scelby dokonała masakry bezbronnym mieszkańcom, którzy zgromadzili się na placu przed ratuszem, aby zaoprotować przeciwko antydemokratycznym zarządzeniom chadekiego burmistrza Sorci.

Gdy przed ratuszem zebrał się przeszło 3-tysięczny tłum mieszkańców miasteczka, policja zaatakowała manifestantów, używając palek gumowych i bomb z gazem łzawiącym. Podczas paniki, która powstała na placu, cztery osoby zostały stracone na śmierć — trzy kobiety i 16-letni chłopak. Do szpitala odwieziono 9 osób rannych; przy czym dwie spośród nich w stanie ciężkim.

Wiadomość o nowej masakrze policji Scelby wywołała powszechne oburzenie we Włoszech. Na znak protestu przeciwko bestialstwu policji Scelby Włoska Powszechna Konfederacja Pracy proklamowała na całej Sycylii 24-godzinny strajk generalny, który odbył się 19 bm. Sekretariat Konfederacji wystosował do

premiera Scelby depesze protestacyjne. W wielu miastach włoskich — Genui, Livorno, Neapol, La Spezia, Viareggio i in. odbyły się krótkotrwałe strajki protestacyjne.

Strajki w całych Włoszech

(f) RZYM (PAP). 18 bm. we wszystkich zakładach przemysłowych Włochy rozpoczęły się strajki robotników, którzy domagają się poprawy warunków bytu i protestują przeciwko powiżeniu Scelbie misji tworzenia gabinetu. Strajk rozszerzył się na strefę „A” Triestu. W strajku biorą udział robotnicy należący do różnych związków zawodowych. Na 19 bm. zapowiadany został strajk powszechny w prowincji Toscana.

W dniu 17 bm. odbyły się strajki w wielu miastach Piemontu. W Turynie policja kilkakrotnie atakowała manifestujących robotników i dokonała wielu aresztowań.

O strajkach donoszą z wielu południowych miast włoskich — Neapolu, Palermo, Messyny itd.

USA chcą szkolić

francuskie wojska kolonialne w Wietnamie

(f) NOWY JORK (PAP). Korespondent waszyngtoński dziennika „New York Times” stwierdza, że Stany Zjednoczone zaproponowały okupantom francuskim udzielenie pomocy w szkoleniu wietnamskich i innych wojsk tubylczych w Indochinach. Sądzi się również — pisze korespondent — że generał John Wilson O'Daniel zostanie wysłany do Indochin, aby stanąć na czele rozszerzonej amerykańskiej misji wojennej.

35 żołnierzy francuskich przeszło na stronę armii ludowej

(f) PEKIN (PAP). Według doniesień z Bangkoku (Sjajm), przed kilku dniami 35 żołnierzy francuskiego korpusu ekspedycyjnego w Indochinach przeszło na stronę Wietnamskiej Armii Ludowej, zabierając dwa samochody ciężarowe z bronią i amunicją.

200 tys. mieszkańców Berlina manifestowało na rzecz pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego

(f) BERLIN (PAP). W czwartek 18 bm. w godzinach popołudniowych w sektorze demokratycznym Berlina odbyła się pólna manifestacja ludności stolicy Niemiec. Przeszło 200 tysięcy mieszkańców ze wszystkich sektorów Berlina domagało się przyjęcia propozycji radzieckich w sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego.

Manifestanci nieśli czerwone sztandary i flagi o barwach narodowych NRD, niebieskie flagi FDJ oraz transparenty z napisami wyrażającymi protest przeciwko układowi z Bonn i Paryża, przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

Olbrzymi pochód przeddefilował przed trybuną honorową, wzniesioną przed gmachem uniwersytetu im. Humbolda, na której zajęli miejsca: premier NRD Otto Grotewohl, wicepremierowie Walter Ulbricht, Otto Nuschke, Hans Loch, Lothar Bolz i Paul Scholz, przewodniczący Izby Ludowej NRD Johannes Diekmann, przewodniczący prezydium Rady Narodowej Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych prof. Correns, burmistrz wielkiego Berlina Ebert, przedstawiciele partii, organizacji społecznych i związkowych itd.

Przemówienia wygłosili: przewodniczący Wolnych Niemieckich Związków Zawodowych Herbert Warnke, wicepremier Otto Nuschke oraz sekretarz generalny Liberalno - Demokratycznej Partii Niemiec — Herbert Taeschner.

Mówcy podkreślili wielkie znaczenie propozycji radzieckich na konferencji berlińskiej, stwierdzając, że propozycje te torują drogę do osłabienia napięcia w stosunkach między narodowych, do pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego i zapewnienia bezpieczeństwa w Europie. Potępli oni zdecydowanie przedstawicieli mocarstw zachodnich, którzy odrzucili konstruktywne propozycje ZSRR, aby zacho-

wać możliwość kontynuowania militarystycznej Niemiec zachodnich i przygotowań do nowej wojny.

Warnke napietował prowokację władz zachodnio - berlińskich i prawicowych przywódców związkowych, którzy usiłowali zorganizować w Berlinie zachodnim manifestację pod nazwą „marsz milczenia”. Warnke podkreślił, że w tak poważnej chwili naród niemiecki nie powinien milczeć, lecz bronić zdecydowanie swych interesów narodowych, popierając propozycje delegacji radzieckiej.

Wicepremier Nuschke przeciwstawił osławionemu „planowi Edena” propozycje delegacji radzieckiej, stwierdzając, że „plan Edena” oznacza wojnę, natomiast propozycje min. Molotowa stwarzają perspektywy

FIASKO PROWOKACYJNEGO „MARSZU MILCZENIA” W BERLINIE ZACHODNIM

(f) BERLIN (PAP). Zaaranżowany 18 bm. w Berlinie zachodnim przez przywódcę zachodnio - berlińskich związków zawodowych Scharnowskiego (SPD) prowokacyjny „marsz milczenia” zakończył się niebawym fiaskiem. Organizatorzy udało się zgromadzić za ledwie kilka tysięcy osób, które, zaopatrzone w pochodnie, powlokły się na plac przed ratuszem zachodnio - berlińskim. Tam wygłosili podlegające przemówienia przeciwko Związkom Radzieckim i NRD wspomniany wyżej Scharnowski, burmistrz zachodniego Berlina Schreiber (CDU) i przewodniczący zachodnio - berlińskiej rady miejskiej Suhr (SPD).

Wśród zebranych przeważały roczniki starsze oraz gawiedź uliczna. Zwracał uwagę prawie całkowicie brak młodzieży. Należy zaznaczyć, że na ulicach Berlina zachodniego kolportowano równocześnie ulotki protestujące przeciwko prowokacyjnej imprezie podlegaczy wojennych. — Nie potrzebuję-

trwałego pokoju; „plan Edena” pogłębia rozbieżność Niemiec, zaś propozycje min. Molotowa torują drogę do zjednoczenia Niemiec, do utworzenia zjednoczonego, demokratycznego, niezawisłego i milującego pokój państwa niemieckiego.

Po wysłuchaniu przemówień pochód przeszedł ulicą Unter den Linden do siedziby Wysokiego Komisarza ZSRR w Niemczech, by złożyć wyrazy uznania i wdzięczności delegacji radzieckiej za prowadzoną przez nią na konferencji berlińskiej walkę o pokojowe rozwiązanie problemu niemieckiego na zasadach demokratycznych.

Uczestnicy manifestacji wznosili okrzyki na cześć wielkiego Związku Radzieckiego, na cześć przyjaźni niemiecko - radzieckiej.

my żadnych „marszów milczenia” w obronie „europejskiej wspólnoty obronnej” i ustawy o przymusowej służbie wojskowej, potrzebna nam jest jedność akcji robotników berlińskich w walce o dobrobyt i pokój — głosili m. in. ulotki.

Mimo terroru, z jakim spotkali się ludzie pracy w zachodnim Berlinie ze strony Scharnowskiego i jego kłiki, w licznych przedsiębiorstwach zachodnio-berlińskich jawnie odmówiono udziału w prowokacyjnym marszu. „Nie damy się sprowokować” — oświadczyła n. p. rada zakładowa firmy Schoring. W ten sposób zareagowały na terrorystyczne nagabywania agentów Scharnowskiego liczne inne rady zakładowe i maszy robotnicze. W robotniczych dzielnicach zachodniego Berlina odbyły się demonstracje przeciwko organizowaniu prowokacyjnego „marszu milczenia”. Demonstranci domagali się pracy i chleba oraz traktatu pokojowego.

Propozycje KC SED pod adresem kierownictwa SPD

(f) BERLIN (PAP). Komitet Centralny Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności (SED) wystosował pismo do kierownictwa i wszystkich członków partii socjaldemokratycznej (SPD). Pismo stwierdza, że propozycje ministra spraw zagranicznych W. M. Molotowa w sprawie Niemiec i w sprawie układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie są tak doniosłe, iż powinny stać się przedmiotem wspólnej dyskusji między przedstawicielami wszystkich organizacji robotniczych w Niemczech.

Kierownictwo SPD — stwierdza dalej pismo — nie ma jasnego i określonego punktu widzenia w tak żywotnej dla narodu niemieckiego sprawie jak przywrócenie jednolitości Niemiec. Uchyla się ono od walki przeciwko układowi wojennemu z Bonn i Paryża, przemilcza propozycje ministra spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotowa i rządu NRD, dotyczące przeprowadzenia w całych Niemczech referendum ludowego na temat: czego pragnie naród niemiecki — układów z Bonn i Paryża, czy traktatu pokojowego?

Pismo podkreśla dalej, że kierownictwo SPD nie wyraziło dotąd swego poglądu na temat projektu traktatu pokojowego zaproponowanego przez Związek Radziecki na konferencji ministrów spraw zagranicznych z Bonn i Paryża — stwierdza pismo — ten musi mieć jasny pogląd na treść sprawiedliwego traktatu pokojowego z Niemcami.

Pismo wskazuje następnie na niesłuszne stanowisko zajęte przez kierownictwo SPD w sprawie wolnych, demokratycznych wyborów w Niemczech. Propozycje zawarte w memorandum rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej i w oświadczeniu ministra spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotowa „o utworzeniu tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego i przeprowadzeniu wolnych wyborów demokratycznych” od-

powiadają również pragnieniom i interesom członków niemieckiej partii socjaldemokratycznej.

W interesie wszystkich robotników-socjaldemokratów, w interesie zachowania pokoju należy wszystkie siły skierować przeciwko wspólnemu wrogowi, przeciwko militarystom i odwołancom w Niemczech zachodnich. Jest rzeczą niezbędną zmobilizowanie klasy robotniczej i ludności do walki przeciwko układowi z Bonn i Paryża, aby przeszkodzić wprowadzeniu ich w życie. Najlepszą drogą, która pozwoli na wyrażenie woli narodu niemieckiego w sprawie traktatu pokojowego i wycofania wojsk okupacyjnych w sprawie układów z Bonn i Paryża — byłoby przeprowadzenie referendum ludowego.

Jest rzeczą konieczną, aby klasa robotnicza, a w szczególności jej związki zawodowe, wznowiła walkę przeciwko przetrzucaniu ciężarów wydatków okupacyjnych i reemigracyjnych na barki mas pracujących.

Komitet Centralny SED proponuje w swym piśmie, aby kierownictwo SED i SPD poparły robotników w realizacji tych postulatów.

Pismo proponuje również przeprowadzenie wspólnej konferencji KC SED, kierownictwa SPD, kierownictwa Komunistycznej Partii Niemiec (KPD), zarządu Zjednoczenia Niemieckich Związków Zawodowych, zarządu Wolnych Niemieckich Związków Zawodowych, poświęconej propozycji ministra W. M. Molotowa w sprawie „ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”.

SPD przeciw jednolitości działania niemieckiej klasy robotniczej

BERLIN (PAP). Jak donosi prasa zachodnio-niemiecka, kierownictwo Niemieckiej Partii Socjaldemokratycznej (SPD) odmówiło przyjęcia pisma Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności (SED).

WARSZAWA. W czwartek 18 bm. powrócił z Austrii grupa

